

Knjiga proroka Daniela - broj šesnaest

Simboli

Jeff Pippenger

2023-12-11

Prije nego što obradimo treće poglavlje Daniela, razmotrit ćemo određeni proročki simbolizam koji bi nam mogao omogućiti da potpunije razumijemo to poglavlje. Duh Sveti služi se Danielom, Hananijom, Mišaelom i Azarijom kako bi predstavio određene proročke simbole, na temelju konteksta u kojem se pojavljuju. U prvome poglavlju prikazani su kao četvorica dostojnika, bez razlikovanja, sve do kraja poglavlja, gdje je Daniel označen kao onaj koji ima dar „razumijevanja u svim viđenjima i snovima“.

A ovaj četvorici dječaka Bog dade znanje i vještinu u svakoj knjizi i mudrosti; a Daniel imade razumijevanje u svim viđenjima i snovima. Daniel 1:17.

U prvom poglavlju, kao simbol „četiri“, oni predstavljaju Božji narod u posljednjim danima diljem svijeta. „Četiri“ je simbol koji predstavlja svjetske razmjere, a svi proroci govore o posljednjim danima. Četvorica dostojnika u prvom poglavlju predstavljaju Božji narod posljednjih dana, a u sedamnaestom retku prvi se put pravi razlika između Daniela i trojice dostojnika, što predstavlja simbol „kombinacije tri i jednoga“.

Simbol „kombinacije tri i jednoga“ opetovano se nalazi u nadahnutoj Riječi. On predstavlja nekoliko istina, ovisno o kontekstu. Predstavlja povijest vijesti trojice anđela, koja je započela u „vrijeme svršetka“ 1798. godine i završava na kraju vremena milosti. Sve tri vijesti bile su predstavljene u pokretu prvoga anđela, a taj je pokret praćen četvrtim anđelom iz osamnaestoga poglavlja Otkrivenja, dakle kombinacijom tri i jednoga.

U određenim kontekstima ono može predstavljati kretanje poruke prvoga anđela iz mileritske povijesti brojem jedan, u kombinaciji s kretanjem poruke trećega anđela brojem tri. Stoga se „kombinacija tri i jedan“ može također prikazati kao „kombinacija jedan i tri“. Simbolička „kombinacija tri-jedan“ djeluje kao simbol bilo tako da jedan prethodi trojci, bilo tako da trojka prethodi jedinici. U Nebukadnezarovo peći, u trećem poglavlju Daniela, najprije vidimo tri dostojanstvenika, a zatim četvrtoga, slična Sinu Božjemu.

I ta tri čovjeka, Šadrah, Mešah i Abednego, padoše svezani usred peći ognjene užarene. Tada se kralj Nabukodonozor zapanji i hitro ustade, pa progovori i reče svojim savjetnicima: Ne bacismo li tri čovjeka svezana usred ognja? Oni odgovoriše i rekoše kralju: Doista, kralju. On odgovori i reče: Evo, vidim četiri čovjeka odriješena gdje hode usred ognja, i nema na njima nikakve ozljede; a obličje četvrtoga slično je Sinu Božjemu. Daniel 3:23–25.

Nema sumnje da postoji posve božanski razlog, kao i točna povijesna činjenica, koja bi nam objasnila zašto Daniel nije prikazan na bogoslužju klanjanja zlatnom kipu u trećem poglavlju; no jedan proročki razlog jest taj da bi Daniel, da je bio nazočan, razorio proročku simboliku spoja trojice i jednoga u užarenoj peći. S Gideonom je to bio Gideon i njegove tri čete od po stotinu ljudi.

Krist je često bio s trojicom učenika.

I nakon šest dana Isus uze Petra, Jakova i Ivana, brata njegova, te ih povede nasamo na visoku goru. I preobrazi se pred njima: lice mu zasja kao sunce, a haljine mu postadoše bijele kao svjetlost. Matej 17,1.2.

Jedan i tri, ili tri i jedan; to je isti simbol, jer svi oni predstavljaju neki proročki element posljednjih dana, a posljednji dani jesu dani suda. Dani suda započeli su 1798. godine, s objavom da će istražni sud otpočeti 22. listopada 1844. I dani suda traju sve dok se ljudsko vrijeme milosti ne počne zatvarati pri uskoro nadolazećem nedjeljnom zakonu, dok Božji izvršni sudovi započinju i postupno se pojačavaju sve dok se vrijeme milosti potpuno ne zatvori i ne nastupi sedam posljednjih zala. Kod Nabukodonozorove peći tri dostojna muža, kojima se potom pridružio Krist, predstavljaju stijeg. Na posveti zlatnoga kipa bili su nazočni svi narodi koji su sačinjavali Nabukodonozorovo kraljevstvo.

I podignut će stijeg narodima izdaleka i zviždnuti im s kraja zemlje; i evo, doći će brzo i žurno. Izaija 5,26.

Sedamdeset godina Danielova sužanjstva još je jedan bitan simbol koji treba prepoznati, a iznova se nalazi u nadahnutoj Riječi. Od Jojakima do Kira predstavlja stvarnih sedamdeset godina Danielova sužanjstva. U Drugoj knjizi Ljetopisa sedamdeset godina predstavljaju razdoblje u kojemu će zemlja počivati i uživati svoje subote. U Izaiji 23 sedamdeset godina predstavljaju povijest Sjedinjenih Država od 1798. do nedjeljnoga zakona, a pritom također predstavljaju usporedne povijesti roga republikanizma i roga istinskoga protestantizma. Sestra White usklađuje sedamdeset godina s tisuću dvjesto i šezdeset godina papinskoga mračnog doba.

„Danas je Božja crkva slobodna nastaviti i dovršiti božanski plan za spasenje izgubljenoga ljudskog roda. Tijekom mnogih stoljeća Božji je narod trpio ograničenje svojih sloboda. Propovijedanje evanđelja u njegovoj čistoći bilo je zabranjeno, a najstrože su kazne pogađale one koji su se usudili ne poslušati naredbe ljudi. Kao posljedica toga, velika moralna vinova loza Gospodnja ostala je gotovo posve neobrađena. Narod je bio lišen svjetlosti Božje riječi. Tama zablude i praznovjerja prijetila je da izbriše spoznaju istinske religije. Božja je crkva na zemlji tijekom toga dugog razdoblja nepopustljivoga progonstva doista bila u sužanjstvu, kao što su i sinovi Izraelovi bili držani u babilonskom sužanjstvu za vrijeme izgnanstva.” Proroci i kraljevi, 714.

Kad se jednom razumije da sedamdeset godina kao simbol također predstavlja tisuću dvjesto šezdeset godina mračnoga doba, tada prikaz „tri i pol godine”, odnosno „četrdeset i dva mjeseca”, odnosno „vrijeme, vremena i pola vremena”, koji simbolično predstavljaju mračno doba, proširuje značenje i primjenu simboličnih sedamdeset godina.

U knjizi Daniela sedamdeset godina prepoznato je kao razdoblje od osnaženja prve poruke pa sve do suda. To razdoblje postoji u svakom svetom reformnom pokretu, te tako sedamdeset godina predstavlja i druge linije istine koje ne naglašavaju element vremena, nego se bave svrhom toga razdoblja. Na primjer, razdoblje od sedamdeset godina Malahija prikazuje kao razdoblje u kojem glasnik Saveza pročišćava sinove Levijeve. Sestra White povezala je Malahijino očišćenje Levita s

Kristovim dvama čišćenjima hrama. To isto razdoblje ujedno je i vrijeme pečačenja sto četrdeset i četiri tisuće. Ono je također razdoblje u kojem se kasna kiša postupno izljuje. Isto je razdoblje i vrijeme kušnje slike zvijeri, što vodi do žiga zvijeri. To je razdoblje također i proročki „dan priprave“, koji vodi do zakona o nedjelji, a koji je ujedno i „dan subote“. To razdoblje sadrži vremena raspršivanja i vremena sabiranja, što su oboje elementi „sedam vremena“.

U knjizi proroka Daniela Jojakim je simbol osnaženja prve poruke. U odnosu na dvojicu kraljeva koji dolaze nakon njega, on je jednostavno prvi od triju anđela koji vode k sudu i završavaju sudom. Kir nije simbol samo nedjeljnoga zakona, nego je također i „znak“ izbavljenja. Daniel je sastavni dio kombinacije tri-i-jedan, a također i dio četverostrukoga svjetskog prikaza Božjega naroda. Daniel je također simbol Ilijina glasnika, a ujedno predstavlja i Ivana u knjizi Otkrivenja. On je također simbol onih koji primaju pečat Božji. Ime „Daniel“ znači „sudac Božji“ ili „Bog suda“, te je stoga simbol suda, a također i Laodiceje, jer Laodiceja znači „narod suđen“ ili „narod pod sudom“. Sud Laodiceje u konačnici se temelji na njihovu odbacivanju spoznaje koja je opečaćena u knjizi proroka Daniela.

Nebukadnezar je simbol i republikanskoga i istinskoga protestantskog roga Sjedinjenih Država, a također je i simbol Sjedinjenih Država od njihova početka do njihova svršetka. Kada dođemo do četvrtoga i petoga poglavlja Daniela, ustanovit ćemo da Nebukadnezar predstavlja „vrijeme svršetka“ 1798. godine, a Belšazar predstavlja nedjeljni zakon. Nebukadnezar je na kraju „sedam vremena“ kazne postao obraćeni vladar nalik janjetu, ali njegov sin na koncu govori kao zmaj, neposredno prije svojega uništenja.

„Posljednjem vladaru Babilona, kao u proročkom predliku njegovu prvome, došla je presuda božanskoga Stražara: ‘O kralju, ... tebi se govori; kraljevstvo je odstupilo od tebe.’ Daniel 4:31.” Proroci i kraljevi, 533.

Prvo poglavlje Daniela predstavlja povijest mileritskog pokreta od 11. kolovoza 1840. do 22. listopada 1844. Ono također predstavlja razdoblje od 11. rujna 2001. do nedjeljnog zakona. Ono također predstavlja prvu od poruka trojice anđela, koje ujedno predstavljaju drugi proročki simbol povijesti Sjedinjenih Američkih Država od 1798. do nedjeljnog zakona.

Možda je najvažniji prikaz prvoga poglavlja Daniela to što je ono prvo što se spominje u proročkoj knjizi koja se zajedno sastoji od Knjige proroka Daniela i Knjige Otkrivenja. To je prvi od triju proročkih ispita koje učenik proročanstva mora svladati. To je ono što se mora „pojести“ kako bi se položili sljedeći ispiti.

U Ranim spisima, kao što je već više nego jednom navedeno u ovim člancima, sestra White u jednom odlomku prepoznaje trostupanjski proces kušanja u Kristovoj povijesti, a zatim u sljedećem odlomku prepoznaje trostupanjski proces kušanja u mileritskoj povijesti. Ona pokazuje da oni u Kristovo vrijeme koji su odbacili Ivanovu poruku nisu mogli imati koristi od Isusova učenja. Sljedeći odlomak omogućuje onome tko želi vidjeti da je prva kušnja za milerite bio William Miller, za kojega sestra White kaže da je bio predočen i Ivanom Krstiteljem i Ilijom. Ta dva svjedoka prve kušnje utvrđuju da je prvo poglavlje Daniela Ilijina poruka. Ako se prvo poglavlje odbaci, ne može biti nikakve koristi od drugoga i trećega poglavlja.

Isus i drugi anđeo slijedili su Ivana Krstitelja i prvoga anđela u njihovim odgovarajućim povijestima. Nakon Isusa uslijedio je sud križa, a treći je anđeo došao kada je započeo istražni sud. Razočaranje učenika na križu predočava veliko razočaranje od 22. listopada 1844. Prvo poglavlje Daniela jest Ilija, kako ga predstavljaju Ivan Krstitelj i William Miller, ali se ne može odvojiti od drugoga i trećega poglavlja. Zajedno su ta poglavlja vječno evanđelje, koje je uvijek trostupanjska proročka poruka kušnje koja proizvodi, a zatim razdvaja, dvije skupine štovatelja. Stoga, kad bi se ta tri poglavlja odvojila, to bi bilo neko drugo evanđelje.

Ali kad bismo vam i mi, ili anđeo s neba, navješćivali neko drugo evanđelje od onoga koje smo vam navijestili, neka bude proklet. Kao što smo prije rekli, tako i sada opet kažem: ako vam tko navješćuje neko drugo evanđelje od onoga koje ste primili, neka bude proklet. Galaćanima 1,8.9.

Prvo poglavlje Daniela pripravlja put da glasnik Saveza iznenada dođe u svoj hram, a ono također predstavlja glas koji viče u pustinji. Pustinja je prikazana kao razdoblje raspršenja, kada se gazi po Svetišću i vojsci. U prvom poglavlju Daniela, Daniel je u pustinji, raspršen i porobljen. Poruka prvoga poglavlja pripravlja put poruci drugoga poglavlja, gdje Krist pročišćava i stupa u Savez sa sinovima Levijevim. Sinovi Levijevi prepoznati su kao simbol Božjega izabranog naroda, jer su vjerno stali uz Mojsija u krizi Aronova zlatnog lika, a treće poglavlje Daniela također je kriza zlatnog lika.

Šadrak, Mešak i Abednego nalik su levitima koji su unaprijed očišćeni prije kušnje „slike zvijeri” sa zlatnim idolom. Na svečanosti Nabukodonozor osigurava orkestar, bludnica iz Tira pjeva pjesme, a otpadnički duhovni Izrael prigiba se i zatim nag pleše uz glazbu oko zlatnoga idola.

Knjige Daniela i Otkrivenja ista su knjiga, a Krist kao Alfa i Omega sada otpećuje knjigu koja predstavlja Otkrivenje Isusa Krista. Upravo prva istina koju On polaže u tu knjigu jesu poruke trojice anđela. Prva tri poglavlja Daniela jesu poruke trojice anđela. Istine povezane s tim porukama trojice anđela u četrnaestom poglavlju Otkrivenja dovedene su do savršenstva kada se prepozna da su prvi put spomenute u prva tri poglavlja Daniela. U četrnaestom poglavlju Otkrivenja one su označene kao vječno evanđelje i lete posred neba, čime se prepoznaje poruka koja se u posljednjim danima objavljuje cijelomu svijetu. U prva tri Danielova poglavlja prikazano je iskustvo muškaraca i žena koji tu poruku nose svijetu. Otkrivenje 14 vanjska je linija istine, koja simbolima predstavlja poruku trojice anđela. Vječno evanđelje i poruka svakoga od trojice anđela dovedeni su do savršenstva unutarnjom linijom istine prikazanom u prva tri Danielova poglavlja.

Prva tri poglavlja predstavljaju mnoge divne istine, a jedna od tih istina jest da su te tri poruke trostupanjski proces kušnje koji se sastoji od prehrambene kušnje, nakon koje slijedi vidna kušnja, a za njom potom i lakmus-kušnja. Nedvojbeno postoje i drugi načini da se te tri kušnje označe, ali te se oznake mogu jasno uočiti u prvom poglavlju, a zatim se ponovno mogu vidjeti u prvim trima poglavljima. Ta se tri poglavlja moraju prepoznati zajedno kao jedan simbol.

„Prva i druga poruka dane su 1843. i 1844. godine, a mi se sada nalazimo pod navještajem treće; ali sve tri poruke još se trebaju navješćivati. Jednako je nužno sada kao i ikada prije da se one ponavljaju onima koji traže istinu. Perom i glasom trebamo odjekivati navještaj,

pokazujući njihov redoslijed i primjenu proročanstava koja nas dovode do poruke trećega anđela. Ne može biti treće bez prve i druge. Ove poruke trebamo dati svijetu u publikacijama, u propovijedima, pokazujući u nizu proročke povijesti ono što je bilo i ono što će biti.“
Selected Messages, knjiga 2, 104, 105.

Nije važno je li između stvarne povijesti drugoga i trećega poglavlja protekao samo jedan dan, ili jedan tjedan, ili dvadeset godina; ona simbolički prikazuju postupno ispitivanje kroz tri kušnje. Nebukadnezar je bio zaslijepljen i zadivljen što je Bog, preko proroka Daniela, mogao znati njegov san i pružiti tako pouzdano tumačenje sna da se ono moglo razumjeti jedino kao istina. Ipak, u trećem poglavlju Nebukadnezar je pao na drugoj kušnji iz drugoga poglavlja, jer je odlučio staviti vlastitu oholu ljudsku želju iznad čudesne objave Božje sile, koja je otkrila božansko značenje tajnoga sna.

Podižući zlatni kip u trećem poglavlju, pao je na trećem lakmus-testu. Šadrak, Mešak i Abednego prošli su lakmus-test. Nebukadnezar je primio žig Zvijeri, a ta tri dostojanstvenika primila su pečat Božji. Prva tri poglavlja Daniela moraju se razumjeti u kontekstu triju anđela iz Otkrivenja četrnaest. Koliko god ta tri poglavlja bila jednostavna, jer su toliko jasna da se uobičajeno rabe kao priče za kršćansku djecu, ona zapravo predstavljaju možda najdublja tri poglavlja u Božjoj Riječi.

Nastavit ćemo s trećim poglavljem Daniela u sljedećem članku.

„Taština i tlačenje što se očitovalo u postupku neznabožackoga kralja Nabukodonozora očituje se i nastaviti će se očitovati u naše vrijeme. Povijest će se ponoviti. U ovome će naraštaju kušnja biti u pitanju svetkovanja subote. Nebeski svemir promatra ljude kako gaze Zakon Jahvin, čineći Božji spomen, znak između Njega i Njegova naroda koji drži Njegove zapovijedi, ništavnim, nečim što valja prezirati, dok se suparnička subota uzvisuje kao što je bio uzvišen veliki zlatni kip u ravnici Duri. Ljudi koji tvrde da su kršćani pozivat će svijet da svetkuje tu krivotvorenu subotu koju su načinili. Svi koji to odbiju bit će stavljeni pod tlačiteljske zakone. To je tajna bezakonja, zamisao sotonskih sila, provedena po čovjeku grijeha.” The Youth’s Instructor, 12. srpnja 1904.